

PROCES VERBAAL

Datum: 10 maart 2014 09:00u-13:45u
Locatie: Rechtbank Utrecht
Rechter Commissaris: mevr. mr. Gehelen
Griffier: mevr. mr. Weseman

Getuige: mevr. Anna Jacoba Storm 's Gravesande (60)
Raadshoer: mr. Bas Martens

Notulen: Ton Hofstede
Leeswijzer: - Dit betreft de **niet geautoriseerde versie** zoals deze is opgetekend tijdens het ter zitting dicteren door de rechter commissaris.
- De ~~doorgehaalde~~ stukken zijn wel gedictoord, maar niet teruggeloozen. Soms worden er tijdens het voorlezen correcties aangebracht, die voor de aanwezigen onzichtbaar zijn. In tegenstelling tot bijv. in Turkije (ik heb daar tientallen rechtszittingen meegemaakt) krijgen de partijen in derde-wereld-land Nederland geen eigen monitor voor zich om mee te kunnen lezen. (Noot redactie: het zou veel voorleestijd –en kosten- kunnen reduceren, en de zorgvuldigheid vergroten.)
- Dit document vormt een onderdeel van de serie “Dutch Injustice” zoals deze is te lezen op de website **HetHaagseComplot.nl** (maart 2014).

Voorbereiding:

Op vragen van de Rechter Commissaris antwoord ik als volgt:

1. Ter voorbereiding op dit verhoor heb ik met mijn advocaat gesproken, die mij de gang van zaken heeft uitgelegd en ook heb ik het nieuws in deze zaak gevolgd.

Op vragen van mr. Kaaks antwoord ik als volgt:

2. U vraagt mij met wie ik zoal contact opgenomen heb binnen het ministerie voorafgaande aan dit verhoor en wanneer dat was. Ik heb in de Volkskrant van 20-6-2013 berichten gelezen die mij aanleiding gaven om contact op te nemen met de DG Rechtspleging de heer Roes. Ik herinner mij nu dat ik al eerder contact opgenomen heb met de heer Roes en dat was n.a.v. een mailtje d.d. 11-2-2013 van de heer B. Ottens. Mij viel op dat onder dat mailtje een bericht stond van mevr. van der Plas. Ik ben een krantenlezer en ik ken mevr. van der Plas uit de context van onder meer de heer Baybaşin. Ik vond het eigenlijk best wel eigenaardig dat meneer Ottens ineens na 25 jaar weer contact zocht. Ik heb in eerste instantie een vriendelijk mailtje teruggestuurd, maar omdat ik het mailtje van de heer Ottens vreemd vond, zeker met het bericht van mevr. van der Plas daaronder, vond ik het verstandig om dit intern te melden aan mijn DG, waar ik wel vaker contact mee had. De heer Roes bedankte mij voor deze melding en heeft zich daar verder niet over uitgelaten of ik al dan niet moest ingaan op de uitnodiging van de heer Ottens. De heer Roes heeft mij niet gevraagd om hem verder over deze kwestie op de hoogte te houden en ik heb dat ook niet toegezegd. Ik heb de uitnodiging overigens afgeslagen. Dat kunt u lezen in mijn tweede mail van 4-3-2013, omdat ik geen enkel behoefte had aan contact met de heer Ottens.

3. Ook toen ik voor het eerst op de hoogte kwam van de verklaringen van de heren Van Huet en Molenkamp, die ze al eerder hadden afgelegd bij de notaris, heb ik contact gehad met de heer Roes. Laatstgenoemde vond deze kwestie heel vervelend voor mij. Op zijn vraag of deze verklaringen van deze heren klopten heb ik aangegeven dat deze verklaringen niet kloppen. De heer Roes wist dus dat die verklaringen niet kloppen. Ik ben op kantoor twee keer benaderd door een journalist en dat heb ik gemeld bij onze afdeling voorlichting. Het is mij als ambtenaar niet toegestaan om contacten te hebben met journalisten (Richtlijn Kok). Ik heb, als u mij daar zo naar vraagt, uiteindelijk met heel veel mensen, huidige en voormalige collega's, over deze zaak gesproken. ~~Ik ben ook door heel veel mensen hierover benaderd.~~ Zo kreeg ik vanochtend nog een SMS-je van mijn leidinggevende, mevr. Jongeneel.
4. Ook ben ik benaderd door de juridisch adviseur van justitie de heer van der Flier. Ik ga er van uit dat de heer van der Flier door Roes benaderd is om contact met mij op te nemen. Van der Flier heeft mij ook gevraagd of het waar was en er is intern gekeken of het waar kan zijn. Er is een onderzoek verricht door een extern persoon. Het betreft een gepensioneerd ambtenaar van een ander departement. Ik weet niet van welk departement en ik kan me zijn naam op dit moment ook niet herinneren. Meneer van der Flier zal wel weten wie dit is geweest. Het doel van dit onderzoek was, de aannemelijkheid van de verklaringen van Van Huet en Molenkamp te onderzoeken.
Ik ben in dit kader ondervraagd en ik kan nu niet zeggen welke eventuele andere personen bevroegd zijn. Ook weet ik niet of in dit onderzoek de heren Van Huet en Molenlamp ondervraagd zijn. Ik heb geen verslag van dit onderzoek gezien. Wel heb ik op enig moment (dat moet september/oktober 2013 zijn geweest) samen met mijn raadsman in een kamertje de conclusie van dit onderzoek mogen lezen. ~~De conclusie luidde dat het niet aannemelijk was.~~ Mij staat bij dat die conclusie verwoord stond op enkele A4-tjes. Ik heb verder n.a.v. die conclusie geen advies gekregen. Het was daarmee klaar.
5. Toen ik de verklaringen op internet zag, vond ik dit vrij ernstige berichten. Ik heb daarom aan de heer Flier gevraagd om een eigen advocaat. Dat is intern besproken en daarin is bewilligd. Mijn werkgever vergoedt de kosten.

Op een vraag van mr. Knijff antwoord ik als volgt:

6. Er hebben twee journalisten contact met mij opgenomen en later nog iemand van de Volkskrant ~~i.v.m. het artikel van 20-6-2013~~. Ik herinner mij dat de heer Voskuil van het AD contact met mij opgenomen heeft n.a.v. een mail die op internet stond en die gericht was aan de heer Omtzigt, waarvan de afzender was afgelakt. Voskuil trof mij thuis niet aan, maar mijn man. Hij heeft mij later gebeld en vroeg naar de betreffende verklaringen. Ik heb daarop aangegeven dat het mij niet vrij stond hem te woord te staan en heb hem verwezen naar Voorlichting. Zelf heb ik contact opgenomen met mijn DG. Laatst bedoelde gaf mij aan dat ik best antwoord kon geven op feitelijke vragen, zoals waar ik precies in die periode werkzaam was.
Op dat moment waren de verklaringen van de heren Van Huet en Molenkamp nog niet afgelegd bij de notaris. De heer Voskuil wilde mijn reactie weten, n.a.v. de bewuste mail, waarin gesproken wordt over de personal assistent van Demmink die mee geweest was op dienstreis naar Engeland. Overigens wordt in die mail abusievelijk het jaartal 1993 genoemd, althans ik heb de heer Voskuil erop gewezen dat het waarschijnlijk 1992 moet zijn geweest.

Functie op het ministerie:

Op vragen van de Rechter Commissaris antwoord ik als volgt:

7. In 1984 ben ik in dienst getreden bij het Ministerie van Justitie bij de directie Vreemdelingenzaken. Ik heb daar anderhalf jaar gewerkt en ben in de zomer van 1985 gaan werken in de Stuurgroep Criminaliteitspreventie. Op 1 maart 1989 werd ik stafmedewerker bij het Directoraat Generaal Jeugdbescherming en Delinquentenzorg. De toenmalige Directoraat

Generaal had twee directies, te weten Jeugdbescherming en Gevangeniswezen. Ik hield mij o.a. bezig met de externe contacten voor het gevangeniswezen. Mijn toenmalige DF was de heer Greeven. Ik heb de positie stafmedewerker bekleed tot 18-1-1993. En daarna ging ik werken voor de directie Jeugdbescherming. In die functie ben ik werkzaam geweest tot 2007. En sindsdien zit ik op mijn huidige post bij het Directoraat Generaal Rechtspleging bij de directie Juridische- en Operationele aangelegenheden. Ik heb altijd in mijn diverse functie parttime gewerkt, met wisselende werktijden (soms drie, soms wel vier werkdagen).

Op vragen van mr. Kaaks antwoord ik als volgt:

8. De stuurgroep was een interdepartementale groep. Voorzitter Groshuizen, die destijds de DG was bij het Directoraat-Generaal Politie- en Vreemdelingenzaken. Als plaatsvervangend voorzitter zat in die werkgroep de heer Doctors-van Leeuwen. Verder zaten in die stuurgroep de heren Hoekstra van Algemene Zaken (mij staat bij dat hij destijds SG was) en verder iemand van de departementen financiën en onderwijs.

Contacten met Demmink:

Op vragen van de Rechter Commissaris antwoord ik als volgt:

9. U vraagt mij of ik in mijn werk in contact gekomen ben met de heer Demmink. Dat is wel heel ruim, want hij is in 2002 SG geworden en vanaf dat moment viel ik onder deze hoogste ambtenaar. Ik ben nooit op een zelfde DG of anderszins met de heer Demmink werkzaam geweest. En ik heb uit dien hoofde dan ook nimmer contact met hem gehad. Toen hij SG werd heb ik hem wel eens gesproken en gezien, bijvoorbeeld op onze jaarlijkse nieuwjaarsreceptie. Ons departement is vrij hiërarchisch georganiseerd en dat brengt mee dat contacten met de SG meestal verlopen via een directeur of via de directeur-generaal. Ik heb hem één keer ontmoet althans gezien in de werkkamer van de heer Hirsch Ballin en dat is geweest in diens tweede periode als minister (circa 2007-2010). Ik herinner me een keer een werkoverleg bij de heer Hirsch Ballin toen Demmink een aantal keren keer binnen kwam lopen en kort overleg voerde met de heer Hirsch Ballin. ~~De reden waarom de heer Demmink overleg had met Hirsch Ballin weet ik niet.~~ Ik vraag me af of de heer Demmink weet wie ik ben.
10. Ik herinner mij dat ik voor 2002 een keer heel kort telefonisch contact gehad heb met de heer Demmink. Hij zal zich dat waarschijnlijk niet herinneren. Mijn DG de heer Greeven had mij gevraagd om aan de heer Demmink telefonisch te vragen of er al dan niet bezwaar bestond tegen de uitreiking van een Koninklijke onderscheiding aan een kinderrechter. Demmink gaf direct aan geen bezwaar te hebben. Hij komt op mij erg besluitvaardig over. Het gesprek duurde een halve minuut. En dit is het enige telefonische contact dat ik in mijn leven met de heer Demmink heb gehad. ~~U vraagt mij wanneer dit gesprek heeft plaatsgevonden. Als ik dat in mijn gedachten probeer te reconstrueren moet dan in 1991 of 1992 zijn geweest.~~
11. Ik heb vanuit mijn functie verder geen enkel contact gehad met de heer Demmink. Ook buiten mijn functie heb ik echt nooit contact gehad met de heer Demmink.

Op vragen van mr. Kaaks antwoord ik als volgt:

12. Ik kan me dit telefoongesprek met Demmink in '91, '92, goed herinneren. Het geheugen werkt nu eenmaal zo dat je bepaalde gebeurtenissen van pas geleden niet herinnert en andere soms oude gebeurtenissen heel specifiek kunt herinneren als he die kunt relateren aan bijzondere gebeurtenissen die je in je leven bij blijven. De onderscheiding van de desbetreffende kinderrechter staat mij nog heel goed bij en ik vind het niet kies om in deze setting haar naam te noemen. Ik vond dit een zeer integere vrouw die ik zeer hoog had.

13. Het kwam niet vaker voor dat ik bemoeienis had met Koninklijke onderscheidingen. Deze mevrouw betreft een bijzonder geval omdat ze voordat ze rechter werd werkzaamheden binnen de sector van ons DG had verricht. Uiteindelijk is ze rechter geworden en viel onder het DG Rechtspleging. Zij was dus "een grensgeval". Ik heb de benodigde formulieren voorbereid en op verzoek van de heer Greeven bij Demmink gecheckt of het ook wat hem betreft in orde was.
14. Het klopt dat ik op dezelfde locatie als de heer Demmink heb gewerkt. U moet zich daarbij voorstellen een groot gebouw met negentien verdiepingen waar in 1500 mensen werkzaam zijn. De verschillende DG's zitten op verschillende verdiepingen. Zo zat ik tijdens mijn stafmedewerkerschap op de veertiende verdieping. Rechtspleging zat, naar mij bij staat, op de negentiende verdieping. In de periode dat ik in het secretariaat van de stuurgroep criminaliteitspreventie zat, zat ik in de middenbouw op de derde verdieping.
15. Het klopt dat mevrouw Offens (haar naam staat in het mailtje van 25-2-2013) een collega van mij is, met wie ik in bepaalde periodes ook wel de kamer heb gedeeld. We werkten voor dezelfde DG. Buiten ons waren er ook nog twee secretaresses en een administratief medewerker werkzaam voor deze DG.
16. Ik was begin jaren '90 niet bekend met geruchten die gingen over de heer Demmink over sexueel misbruik van minderjarigen. Ik heb die geruchten in die periode nooit gehoord, terwijl ik toch altijd vrij goed op de hoogte was van wat er speelde.
17. U vraagt mij of collega's ooit geklaagd hebben over het gedrag van de heer Demmink. Nee nooit. Daar is mij niets van bekend.
18. U vraagt mij of mevrouw Offens gewerkt heeft voor de heer Ottens. Ik weet dit echt niet, dat zult u aan haar moeten vragen. U vraagt mij of ik ook wel eens werkzaamheden verrichtte voor anderen dan mijn DG, bijvoorbeeld als laatstgenoemde op dienstreis was. U moet zich voorstellen dat mijn werk gewoon doorging als de DG er niet was. In mijn functie stel je je dienstverlenend op en zo kon het voorkomen dat ik iets deed voor bijvoorbeeld de directeur gevangeniswezen als die het mij vroeg. Ik voeg daaraan toe, nu u mijn verklaring voorleest, dat we ook best wel andere dingen deden binnen het DG. Zo vroeg de heer Greeven mij ook wel eens assistentie te geven aan een psychiatrisch adviseur prof. Smit, die in de vermelde functie verbonden was aan mijn DG.
19. Het klopt dat ik lid ben van Sociëteit 'De Witte.' Ik ben daar lid en met mij nog 3000 andere leden. Het is mij bekend dat de heer Demmink daar ook lid is. Ik heb hem in februari 2013 voor het eerst gezien, maar ik heb hem niet gesproken. Hij heeft mij toen ook niet begroet.

Op vragen van de Rechter Commissaris antwoord ik als volgt:

20. Het klopt dat ik omstreeks mei 1992 een dienstreis voor een aantal gevangenisdirecteuren georganiseerd heb naar Londen. Wij krijgen in Den Haag regelmatig bezoek van mensen uit het gevangeniswezen uit het buitenland. Zo staat mij bij het bezoek van een aantal Engelsen waarmee ik in Nederland op stap ben geweest. Het idee van uitwisseling ontstond en dat was de aanleiding deze te organiseren in samenspraak met Home Office London. Er was veel belangstelling voor deze reis. Omdat op het laatste moment toch een aantal afzeggingen kwamen mocht ik, teneinde een vacature te vervullen, van de DG mee op deze reis. De heer Greeven zei daarbij "Dan heb je ook eens een verzetje" of woorden in die trant.
21. U houdt mij voor de verklaring van Van Huet, afgelegd bij de notaris op 17-5-2013, meer in het bijzonder de namen die Van Huet genoemd heeft van de deelnemers van die reis. Ik herinner mij dat mevrouw R. Verdonk (plv. directeur van de Schie) meeging, de heer Molenkamp (destijds directeur van De Koepel in Breda) was er ook bij. Het klopt dat de heer Piek (destijds directeur Bijlmerbajes) meeging. Ook de heer van Maanen (directeur in Scheveningen) en de heer Vroom (directeur in Veenhuizen) en de heer van den Brand (directeur Havenstraat Amsterdam) waren bij die dienstreis aanwezig. Van de heer Bosman, die door de heer Van Huet genoemd wordt, heb ik geen beeld meer. Ik weet zeker dat de heren Tigges en Boey er niet bij waren. Tot slot kan ik bevestigen dat de heer Van Huet mee was. Mij staat bij dat hij destijds directeur was van de

Bijlmerbajes. Ik denk dat ik de heer Van Huet ook wel eens voor die dienstreis ontmoet heb. In mijn functie van stafmedewerker had ik frequent contact met diverse mensen uit het gevangeniswezen.

22. Ik herinner mij geen andere deelnemers die bij die reis betrokken waren. U vraagt mij naar het hotel. Ik herinner mij niet meer uit eigen wetenschap de naam of plaats van het hotel. Ik heb de verklaringen van Molenkamp en Van Huet zo vaak gelezen dat de wijk Bayeswater aan het Leicester Square bekend klinken in mijn oren. Ik weet niet of ik zelf nog een echte herinnering heb aan die namen.
23. Ook herinner ik mij niet dat er bij dat hotel een bar was. En ik kan mij ook niet herinneren dat ik in die hotelbar met collega's ben geweest. Ik heb eigenlijk nauwelijks herinneringen aan deze dienstreis. Het was gewoon werk voor mij. Wel herinner ik mij nog dat we een aantal gevangenis hebben bezocht, waaronder Brixton, die gelegen was in een wijk waar zich rassenrellen hadden voorgedaan.
24. Ik meen met te herinneren dat we 's-ochtends het ontbijt in ons hotel nuttigden; ik denk dat we bij elkaar aan tafel zaten. Er verder heb ik weinig herinneringen aan details. Als u mij vraagt naar mijn aanwezigheid in een bar dan kan ik mijn aanwezigheid moeilijk voorstellen dat ik in zo'n bar geweest ben. Als er aansluitend aan de werkzaamheden pubs bezocht werden had ik daar weinig te zoeken. Ik heb niks met drinken en roken.
25. U houdt mij voor een passage uit de verklaring van Van Huet (productie 15 uit het verzoekschrift). U vraagt mij of het klopt wat Van Huet verklaard heeft. Dat klopt niet; ik heb die uitlating niet gedaan. Ook niet elders. Ik vind het een vrij debiele uitlating en waarom zou ik zulke rare dingen gaan zeggen.
26. U houdt mij voor een passage uit de verklaring van Molenkamp (productie 14 uit het verzoekschrift). Deze verklaring klopt dus ook niet.
27. Ik denk dat de heren Van Huet en Molenkamp heel goed weten dat hun verhaal niet op waarheid berust. Dit verhaal bestond ook nog niet beginjaren '90. Dit verhaal is later zo gemaakt. Ik denk dat zij dit verhaal gemaakt hebben in samenspraak met de heer Ottens ten koste van mij en de heer Demmink. Ik weet niet met zekerheid welk motief de heren hierbij hebben gehad, maar ik heb wel zo mijn vermoeden. Dat vermoeden houd ik voor mijzelf.

Op vragen van mr. Kaaks antwoord ik als volgt:

28. Ik ben een enkele keer mee geweest op dienstreis. Zo herinner ik mij ook nog twee keer een reis naar Straatsburg en een keer naar Parijs. De dienstreis naar Londen duurde een week of misschien ook wel tien dagen. Ik herinner mij dat er een weekend in zat.
29. Het feit dat ik meeding was enkel vanwege die vacature. Wel heb ik gewoon gewerkt tijdens die reis. Ik ben als een soort van reisleader voor deze groep opgetreden. Ik vond dat best wel zwaar, hele dagen met zo'n groep gevangenisdirecteuren., Dat is toch een apart slag. Ik ben opgetrokken met mevrouw Verdonk, de heer Piet en ook met de heren Molenkamp en Van Huet, met wie ik ook erg goed overweg kon na die dienstreis.
30. Ik weet echt niet meer of ik met de heren Van Huet en Molenkamp in een pub of bar gestaan heb.
31. U vraagt mij of ik die week alcohol gedronken heb. Ik ben geen geheelonthouder. Ik drink echter geen bier en ook geen sterke drank en ik weet niet of je in die pubs ook wijn kan bestellen. Het kan best wel zijn dat ik bij het diner een glaasje wijn heb gedronken.
32. Ik herinner mij niet dat ik met de heren Van Huet en Molenkamp gesproken heb over privé dingen. Mijn contact met de heer Molenkamp was wel heel goed, want ik was vaker voor die dienstreis (maar ook minstens drie keer daarna) in de koepel op bezoek geweest met buitenlanders. De heer Molenkamp was altijd bijzonder gastvrij en collegiaal.
33. U confronteert mij er mee dat eerder genoemde mail van 9-2-2013 gericht aan de heer Omtzigt vergelijkbare informatie bevat als de informatie in de verklaringen van de heren Van Huet en Molenkamp. U vraagt mij daarbij hoe het kan dat ik die bewuste mail van februari 2013 zo luchtig

heb opgevat. Ik heb die mail helemaal niet luchtig opgevat en de inhoud zat mij weldegelijk dwars. Deze mail was voor mij niet direct de aanleiding om strafrechtelijke aangifte te doen tegen beide gevangenisdirecteuren. Toen ik echter kennis kreeg van het feit dat deze heren verklaringen hadden afgelegd tegenover de notaris kreeg ik het idee dat deze verklaringen waren opgesteld om ergens een rol in te gaan spelen. Het werd mij duidelijk dat dit niet zo maar zou gaan stoppen. En de beschuldigingen aan mijn adres (ik beschouw dit toch als een soort van medeplichtigheid aan een ernstig zedendelict) wilde ik niet zomaar laten rusten.

34. Het maakte mij zo boos dat mijn eerste gedachte was om bij de heren een steen door de ruit te gooien. Aanvankelijk twijfelde ik over het doen van strafrechtelijke aangifte (omdat ik daarmee wel meer de aandacht op mijzelf zou vestigen) maar uiteindelijk heb ik in overleg met ~~Bas~~ mijn advocaat besloten om strafrechtelijke aangifte te doen tegen deze beide heren. Ik heb dat gedaan op het moment waarop het interne onderzoekje, waarover ik eerder verklaarde, was afgerond. Achteraf denk je, waarom heb ik dat pas in zo'n laat stadium gedaan. (Ik hoor mr. Kaars zeggen op 11 november 2013).

Op vragen van mr. Knijff antwoord ik als volgt:

35. Ten aanzien van de heer Ottens heb ik hetzelfde vermoeden waarom dit verhaal in elkaar gestoken is. Zoals gezegd houd ik dat vermoeden voor mijzelf.
36. Op uw vraag waarom de heren Van Huet, Molenkamp en Ottens bij justitie zijn vertrokken kan ik u antwoorden dat de heer Van Huet bij justitie is vertrokken vanwege een megaprobleem op grond waarvan hij "eruit gezet is". Ten aanzien van de heer Molenkamp ligt het vertrek wat diffuser. Ten aanzien van de heer Ottens kan ik verklaren dat ik gehoord heb (dit is een verklaring de auditu) dat er altijd al een zweem van onbetrouwbaarheid om hem heen hing. Ik weet niet waar dat verder vandaan komt, maar het gonsde wel door de gangen. Het klopt dat dat geruchten zijn die ik recenter heb opgevangen, maar als ik dat bij mijzelf probeer na te gaan, dat ik toen al dacht "meneer Ottens maar niet".